

[Formanden.]

ning, og derefter gaar vi videre med den almindelige Forhandling.

Vagn Bro: Det ærede Medlem Hr. Lundberg bemærkede, at det var ligegyldigt, hvorfor man hævede Priserne, man kunde blot nøjes med at sige, at Priserne skulde hæves. Det er ganske meningsløst. Forholdet er det, at jeg har tilladt mig at give en Begrundelse for, at vi er tvunget til at hæve Priserne paa Landbrugsprodukter herhjemme, nemlig det høje indenrigske Niveau i øvrigt og det, der sker udenfor Landet.

Hvad angaar de arbejdsløse, vil jeg for det første sige, at det er jo blevet klart under denne Debat — nu er det gentaget for anden Gang —, at nogen Forudsætning var der ikke Tale om. Det er vi altsaa enige om. Naar dette er slaaet fast, er der for det andet at sige, at vi staaar her med en stor og afgørende Nylovgivning, og vi maa foreløbig have Krav paa at se, hvorledes Tingene udvikler sig. Vi har, hvor det allerede har været nødvendigt, nemlig overfor de 6 Krisekasser, straks erklæret os rede til at bevilge det Beløb, der var Tale om. Jeg gad nok vide, hvorledes en Opposition var stillet, hvis den ikke skulde have Lov til først at se dokumenteret, hvad der var nødvendigt.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som talte om, at Priserne skulde ned, vil jeg sige: Ja, det er jo det Krav, vi fra vor Side er mødt med ved de sidste Valg, for Resten ikke altid med den varmeste Tilslutning fra det ærede Medlem og hans Partifæller. Nu er de jo ganske vist heller ikke altid helt klar over Rækkevidden af deres forskellige Standpunkter, saa jeg undskylder dem. Men Hovedpunktet var jo netop vort Krav om at faa de høje indenrigske Pristal ned. At vi i Øjeblikket ikke kan faa dette og derfor ikke agter at føre denne rent golde Politik, men maa tage Hensyn til de Befolkningsslag, vi repræsenterer, er det afgørende.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Koefoed: Den højtærede Statsminister udtalte i sin Tale forleden — det findes i Folketingstidende Sp. 125, jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Det forekommer mig, at Forstaaelsen af, at Landbruget ikke evner at sælge under Produktionsprisen, er trængt saare hurtigt igennem, selv hos dem,

hos hvem man ikke kunde vente saadan Erkendelse.“

Hvis Forstaaelsen er trængt saare hurtigt igennem, er det ikke gaaet saare hurtigt med at faa Forholdet ændret. Jeg skal villigt indrømme, at det ikke er nemt ved en Lovparagraf at skabe en daarlig Tid om til en god. Men Udtalelsen om, at Landbruget ikke evner at sælge under Produktionsprisen, er saare rigtig, i hvert Fald evner Erhvervet det ikke i det lange Løb. Og dette, at Landbruget ikke faar Produktionsprisen hjem for Væremne, eller med andre Ord, at Landbrugserhvervet ikke kan betale sig, mærkes langt ind i de andre Erhverv. Selv om de Forslag, der foreligger fra Landbokommissionen, ikke bringer Forholdene i Lave, er de dog et Skridt i den rigtige Retning, og man spørger uvilkaarligt, som det allerede før er gjort: Hvorfor bliver ikke de Forslag, hvorom alle fire Partier er enige, gennemført, naar Forstaaelsen af, at Landbruget ikke evner at sælge under Produktionsprisen, er „trængt saare hurtigt igennem“.

Der henvises stadig til, at Rentesænkningen er et Led i Landbokommissionens Forslag. Men hvad, kan man spørge, har Regeringen i Sommerens Løb gjort for at faa Obligationskurserne hævet, saaledes at en Konvertering kunde være mulig? Fra Statens Side synes jeg ogsaa, der i Øjeblikket kræves en ret høj Rente. Naar der af de forskellige Kommuner nu sættes Arbejder i Gang, som giver Beskæftigelse til flere Hænder, der ellers vilde være ledige, havde jeg tænkt mig, at der, naar man fik Laan i Henhold til Loven om Udlaan til Kommuner, kunde opnaas en billig Rente, men det forekommer mig, at de Tilbud, der gives herfra, ikke ligger lavere, end at adskillige Banker har den samme Rente. Jeg kender et Tilfælde, hvor der til et Vejanlæg blev søgt om Laan efter denne Lov, og Tilbudet lød paa 4½ pCt. Rente plus Bidrag til Administration og Reserve, saaledes at det oplystes, at den effektive Rente vilde blive ca. 4¾ pCt. Det er maaske ikke mere, end hvad Banker og Sparekasser i Almindelighed tager, men jeg kan i hvert Fald ikke se, at det er særlig billigt, og det undrer mig. Saa kan man jo sige, at man kan lige saa godt bruge de store Pengeinstitutter, naar man kan faa Pengene til samme Rente dér, men naar det drejer sig om saa store Beløb, som det drejer sig om ved Anlæg af Amtsveje, er det ikke saa ligetil. Naar man saa ogsaa husker paa, at Nationalbanken til forskel-